

یادداشت

وصال روحانی
روزنامه نگار

مگه میشه، مگه داریم؟!

فقط در فوتبال کشورهای همچون ما است که یک مربی که تیمش را در سه دوره متوالی جام جهانی از گروهش بالا نیاورده و در دو دوره پیاپی جام ملت‌ها به سوی ناکامی سوق داده، می‌تواند کاندیدای جدی پست سرمربیگری آن برای مسابقات بعدی هم باشد.

کارلوس کی‌روش پرتغالی طی دو دوره زمامداری‌اش در تیم ملی ایران حتی یک مدال حلیبی هم برای ما کسب نکرده و کارنامه‌اش کلکسیون از تلخکامی‌ها بوده است. او با رسیدن سال جدید میلادی (۲۰۲۳) ۷۰ ساله شده و به تبع آن آینده چندان در این حرفه ندارد و نمی‌توان و نباید روی آدمی با این سن سرمایه‌گذاری کرد. مجموع سال‌هایی که او لقب سرمربی «یوزها» را یکدک کشیده، به ۸ سال و نیم می‌رسد که مقطع نخست آن هشت ساله بود و مقطع دوم می‌رود که شش ماهه شود. آیا این زمان کمی برای ثمر دادن برنامه‌های او بوده است؟

آیا برای مقطع چهارساله بعدی هم که در برگزیده جام ملت‌های آسیای ۲۰۲۳ و ۲۰۲۷ و جام جهانی ۲۰۲۶ است، باید باز به چنین مربی‌ای و دارای بیلابنی تا این حد اسفبار روی بیاوریم؟ هر عقل سلیمی جواب بدهی این سؤال را براجتی استنتاج می‌کند و چنین کاری را فقط گزیده شدن چند باره از یک سوراخ می‌نامد اما همان طور که در ابتدای مطلب آمد، از این گونه عملیات سرشار از خودزنی در فوتبال ما کم نبوده است و گرنه مهدی تاج باید در همان فردای حذف رقت‌انگیز تیم ملی از جام جهانی بیست و سوم، با این حال این مربی دوم قطع همکاری با کی‌روش را اعلام و عملیات شناخت و جذب جانشین وی را آغاز و بسرعت ساماندهی و اجرایی می‌کرد.

فدراسیون فوتبال البته با همسو شدن با شایعاتی که رویکرد به یک سرمربی ایرانی برای تیم ملی و بررسی سران فوتبال برای انتخاب بهترین فرد در میان کاندیداهای بومی را گواهی می‌دهد، کوشیده سر است‌صن‌دلی‌اش را واگذار کند، اصرار داشت که قرارداد جدید تا پایان یورو ۲۰۲۴ باشد، ولی دشان که به دنبال جوانگرایی است تأکید داشت که نیاز به چهار سال زمان دارد. در نهایت حرف مربی به کرسی نشست و او تا پایان جام جهانی ۲۰۲۶ سرمربی فرانسه خواهد بود.

نشان آن فدراسیون در یک ماه و نیمی که از حذف ما می‌گذرد، هرگز به روشنی اعلام نکرده که کی‌روش دیگر مد نظر نیست، کاراکتر خیالی اما جذاب و پانمک «تقی معمولی» که در سریال تلویزیونی پربیننده «پایتخت» نقش اول محسوب می‌شد، در جای جای ایزودهای این سریال شش فصلی همیشه برای ابراز تعجب بابت برخی اتفاقات غیرمتربته از عبارت «مگه میشه، مگه داریم» استفاده می‌کرد و این واژگان را به زبان می‌آورد تا به مخاطبان خود بگوید اتفاقی که رخ داده به شدت غیرعادی و نامعقول است و او از تحقق آن شگفت‌زده شده است. حالا این ماییم که در قبال تمامی شایعات نه چندان کوچک نه چندان غیرواقعی بقای کی‌روش و قرار گرفتن مجدد در جمع گزینه‌های هدایت تیم ملی فوتبال باید فقط بگوییم: «مگه میشه، مگه داریم؟!»

سامان فلاح

جدایی ممنوع

تعدادی از بازیکنان جوان پیکان مورد توجه تیم‌های دیگر قرار گرفته‌اند. بعد از سامان فلاح که به تیم ملی هم دعوت شد، غلامرضا ثابت‌ایمانی و یکی، دو بازیکن دیگر پیشنهاداتی از تیم‌های مطرح لیگ برتری دارند. با این حال رضا رهنی، مدیر تیم پیکان تأکید کرد که از استقلال برای فلاح و ثابت‌ایمانی هیچ پیشنهادی نیامده و باشگاه هر پیشنهادی را رد خواهد کرد.

وریا غفوری

تکذیب پارگی رباط

وریا غفوری در آخرین بازی فولاد مقابل آلومینیوم بازی نکرد و شایعاتی درباره پارگی رباط صلیبی‌اش مطرح شده است. با این حال گفته می‌شود که مصدومیت غفوری از ناحیه عضلات دوقلو است و شایعه پارگی رباط صلیبی‌اش صحت ندارد. هنوز زمان بازگشت غفوری مشخص نیست. وریا در ۱۲ بازی این فصل لیگ برای فولاد بازی کرده، ولی گل و پاس گلی نداشته است.

سامان نریمان جهان

فسخ یکطرفه

سامان نریمان جهان در پایان نیم فصل اول، قراردادش با نفت مسجدسلیمان را یکطرفه فسخ کرد. او گفت: «دلیل افت ناگهانی تیم را نمی‌دانم. من تلاش زیادی می‌کردم، ولی احساس کردم که در نیم فصل دوم نمی‌توانم به تیم کمک کنم و تصمیم به جدایی گرفتم.» البته مسئولان باشگاه معتقدند که به تعهدات‌شان نسبت به این بازیکن پایبند بودند و این فسخ غیرقانونی است.

به بهانه تمدید قرارداد دشان با تیم ملی فرانسه

سراب «فوتبال زیبا»؛ از تهران تا پاریس

آرمن ساروخانیان
@amen9971

باورش شاید سخت باشد، ولی حتی دیدیه دشان هم مخالفانی دارد. او با تیم ملی فرانسه در جام جهانی ۲۰۱۸ قهرمان شد و فاصله‌اش تا قهرمانی جام جهانی ۲۰۲۲ ضربات پنالتی فینال بود. با این حال در بازگشت از قطر گروهی از کارشناسان و خبرنگاران فرانسوی از عملکرد این مربی انتقاد کردند. آنها معتقد بودند که فرانسه در دفاعی از بازی با انگلیس و مراکش تحت فشار بود. در فینال هم شروع خوبی نداشت و نیمه اول کاملاً بازی را به آرژانتین داده بود. از نگاه آنها فرانسه با مهره‌هایی که دارد باید تهاجمی‌تر بازی کند. البته تحلیل‌های فوتبال با اتفاق کوچکی در زمین می‌تواند زیر و رو شود. کافی بود موقعیت تک به تک کولو موانی در دقیقه ۱۲ و واکنش استثنایی مارتینز روبه‌رو نشی تا دشان به یک مربی افسانه‌ای تبدیل شود؛ کسی که توانسته دبل قهرمانی

جهان برزیل را بعد از ۶۰ سال تکرار کند. انتقادات از دشان مشابه بحث‌هایی است که پیرامون تیم ملی ایران مطرح می‌شود. «فوتبال زیبا» آرژون بزرگ طرفداران فوتبال است؛ از تهران تا پاریس، از لندن تا ریودوژانیرو. سؤال مهمتر درباره مدل بازی تیم‌های ملی این است: آیا فوتبال تهاجمی و زیبایی که هواداران را به وجد می‌آورد به نتایج تیم هم کمک می‌کند، تأثیری در آن ندارد یا حتی برای آن مضر است؟ بزرگترین مثال دنیای فوتبال برای «قهرمان زیبا» برزیل جام جهانی ۱۹۷۰ است؛ تیمی که موج حملات متوالی‌اش به رهبری پله هر دفاعی را متلاشی می‌کرد و در فینال ایتالیا را ۴ بر یک در هم کوبید. این تیم به الگوی متعالی نسل‌های بعدی برزیل تبدیل شد، ولی نتیجه‌اش شکست‌ها و سرخوردگی‌های متوالی بود. برزیل در جام جهانی ۱۹۸۲ با سوکرانس، فالکائو و زیکو تیمی رؤیایی داشت، ولی در دومین مرحله گروهی مغلوب ضدحملات مرگبار ایتالیا و هت‌تریک

پائولو روسی شد. برزیل در جام جهانی ۱۹۹۰ هم مدعی جدی قهرمانی بود، ولی حملاتش در برابر دفاع آرژانتین بی‌نتیجه ماند و تک گل کانگیکی روی ضدحمله به معنی خداحافظی آنها در یک هشتم نهایی بود. کارلوس آلبرتو پریرا برای جام جهانی ۱۹۹۴ برزیل را با ترکیب محتاطانه‌تری به زمین فرستاد و این تیم موفق شد چهارمین ستاره را روی پیراهن طلایی حک کند. برزیل در جام جهانی ۲۰۲۲ شاید تنها تیمی بود که از نظر غنای بازیکنان کمبودی نسبت به فرانسه نداشت. آنها در مقطعی بهترین فوتبال جام را به نمایش گذاشتند. برزیل در نیمه اول بازی با کره جنوبی تیم ترسناکی بود، ولی رمز موفقیت در تورنمنت این است که شما بتوانید در تمام مسیر طولانی مرحله گروهی تا فینال تعادل بین دفاع و حمله را حفظ کنید و کنترل بازی از دست‌تان خارج نشود. چند دقیقه بازی احساسی مقابل کرواسی کافی بود که آنها در یک چهارم نهایی از جام بیرون بروند. اگر عملکرد

دشان فینالیست قابل دفاع نبوده، درباره تپته که با تیم پرستاره‌اش به نیمه‌نهایی هم نرسید چه می‌توان گفت؟ آنچه مربیان تیم‌های ملی را به سمت احتیاط بیشتر می‌برد، فرمول حذفی تورنمنت‌هاست. یک بازی بد یا حتی چند دقیقه غفلت کافی است تا بهترین تیم دستش از جام کوتاه بماند. این درباره دیگر مسابقات حذفی مثل لیگ قهرمانان هم صدق می‌کند. فصل گذشته منچسترسیتی در بازی مستقیم تیم بهتری از رئال مادرید بود، ولی چند دقیقه آشفتگی در بازی برگشت به معنی حذف دوباره تیم گواردیولا بود. بخش زیادی از انتقادات علیه کی‌روش به فوتبال دفاعی تیم ملی برمی‌گشت. منتقدان انتظار داشتند تیمی که پیش از کی‌روش تنها یک برد در جام جهانی داشت، در برابر حریفانش حمله کند و آنها را تحت فشار بگذارد. البته مشکلات شخصی و جهت‌گیری‌های باشگاهی نقش پررنگ‌تری نسبت

به بحث‌های فنی در تشکیل جبهه ضدکی‌روش داشت. آنها رفتن کی‌روش و انتخاب ویلموتس را جشن گرفتند، ولی خیلی زود مشخص شد کلید واژه «فوتبال تهاجمی» که بهانه حمله به مربی پرتغالی بود، سرابی بیش نیست. نتایج کی‌روش در جام جهانی قطر بخصوص شکست روز آخر مقابل آمریکا جای دفاع ندارد و احتمالاً پرونده این مربی در فوتبال ایران برای همیشه بسته شده است، ولی این بحث با مربی بعدی هم ادامه خواهد داشت. در فوتبال ملی که نقطه اوجش تورنمنت‌های قاره‌ای و جهانی با فرمول حذفی است، فوتبال تهاجمی ریسک خیلی بالایی دارد و چنین گرایشی حتی می‌تواند با نتایج تیم رابطه معکوس داشته باشد. نتایج منچسترسیتی در لیگ برتر و لیگ قهرمانان مثال خوبی است. تیمی که ۴ فصل از ۵ فصل اخیر لیگ برتر را برده، هر بار در مسیر قله اروپا پایش می‌لغزد و به جام نمی‌رسد.

ZOOM

قرارداد دشان چگونه تمدید شد؟
شرط فدراسیون فرانسه برای تمدید قرارداد دشان این بود که آبی‌ها به نیمه‌نهایی برسند. با این حال این مربی دوم قطع همکاری با کی‌روش را بعد از فینال گفت که باید چند روز فکر کند تا برای آینده‌اش تصمیم بگیرد. مذاکرات او و نوتل لوگرائه در روزهای گذشته جریان داشت و مهم‌ترین عامل اختلاف مدت تمدید قرارداد پایان می‌رسد و ممکن است صندلی‌اش را واگذار کند، اصرار داشت که قرارداد جدید تا پایان یورو ۲۰۲۴ باشد، ولی دشان که به دنبال جوانگرایی است تأکید داشت که نیاز به چهار سال زمان دارد. در نهایت حرف مربی به کرسی نشست و او تا پایان جام جهانی ۲۰۲۶ سرمربی فرانسه خواهد بود.

سوژه

بیانیه فدراسیون و یک دنیا ابهام؛ آقای تاج دقیقاً کجایی؟!

شیطنت‌های ادامه‌دار برخی کشورهای منطقه در جعل نام خلیج همیشگی فارس و به کاربردن واژه معجول ربی به دیروز و امروز ندارد اما آنچه برای افکارعمومی روشن است اینکه دستگاه ورزش به دلیل نبود دیپلماسی تاکنون نتوانسته برابر این رفتارهای نامطلوب استراتژی مشخصی داشته باشد به همین علت برخی کشورهای منطقه با تکرار این رفتار به دنبال دستیابی به اهداف شوم سیاسی خود علیه تمامیت ارضی ایران هستند. اما نکته تأمل‌برانگیز اینجاست که

موتولیان حوزه ورزش به ویژه فوتبال با وجود ادعای خود مبنی بر تأثیرگذاری و برخورداری از ارتباطات گسترده هرگز نقش بازدارنده‌ای در این خصوص ایفا نکردند تا جایی که رئیس فدراسیون جهانی فوتبال با ادبیاتی نشأت گرفته از استیصال و درماندگی رفتار اینفانتینو را نقد نمی‌کنند پرسش بزرگی است که همه به دنبال پاسخ آن از سوی مسئولان فدراسیون فوتبال هستند؛ آیا پشت پرده خبری است که مردم و فوتبالی‌ها از آن خبردار نیستند؟ بالاخره برای موتولیان

دقت نظر کافی را در کاربرد جملات و عناوین داشته باشند! در شرایطی که توقع افکارعمومی صد و هشتاد درجه با این موضع‌گیری اختلاف داشت، اینکه چرا موتولیان فدراسیون فوتبال با ادبیاتی نشأت گرفته از استیصال و درماندگی رفتار اینفانتینو را نقد نمی‌کنند پرسش بزرگی است که همه به دنبال پاسخ آن از سوی مسئولان فدراسیون فوتبال هستند؛ آیا پشت پرده خبری است که مردم و فوتبالی‌ها از آن خبردار نیستند؟ بالاخره برای موتولیان

فوتبال ایران و مدیران ارشد دستگاه ورزش دفاع از تمامیت ارضی کشور مهم هست یا خیر؟ اگر مهم است و دست‌اندرکاران ستول نشین نسبت به آن حساسیت دارند چرا در بیانیه فدراسیون فوتبال هیچ نشانه‌ای از موضع‌گیری قاطعانه یافت نمی‌شود؟ آیا این موضوع به کاندیداتوری مهدی تاج برای شرکت در انتخابات پست نایب رئیسی کنفدراسیون فوتبال ربط دارد؟ امروز وزیر ورزش و جوانان به عنوان متولی دستگاه ورزش و رئیس مجمع فدراسیون فوتبال باید

پاسخگوی این سؤال باشند که چرا دستگاه ورزش و فدراسیون فوتبال در برابر این رفتار سیاسی و جعل عنوان خلیج همیشگی فارس به این ترتیب منفعل رفتار کردند؟ استفاده از واژه جعلی سرآغاز یک پروسه سیاسی است و ادامه سناریو ایران‌هراسی از سوی برخی کشورهای منطقه است پس مامشات با بدخواهان جایز نیست مگر اینکه پشت پرده اتفاقاتی در جریان است که قرار نیست افکارعمومی از آن خبردار باشند؟!